

дѣто тя поиска да ся възвѣрие аакъ при живы-ты. Плутонъ за да ѣ отнеме лѣгкость-тъ, живость-тъ и хитрость-тъ, искаше да ѣ прати въ тѣло-то на едно тѣжко и глупаво магаре. Нъ тя като направи нѣколко смѣшны и забавны движенія, непреклонный царъ на ада, не можя да ся въздѣржи отъ смѣхъ, и остави ѣ да си избере нѣкое състояніе. Тя поиска да влѣзе въ тѣло-то на единъ папугалъ, като думаше: » Тѣй щѣ можѣ да увардѣ поне нѣкои подобія на чловѣцы-ты, кои-то поревнувахъ только врѣмя. Като бѣхъ обезяна правяхъ тѣлодвиженія като тѣхъ и кога стана папугалъ щѣ говорѣ съ тѣхъ въ най-пріятны-ты имъ разговаранія. »

Едвамъ обезянска-та душа влезе въ това ново тѣло, и една много хоратлива баба го купи и положи го въ единъ хубавъ клѣткъ (кафесъ). хранише ся добрѣ и цѣль день хортуваше съ бѣбри-вж-тъ бабѣ, коя-то не говоряше по-чувствително отъ него. И тѣй приложи и другы искусства отъ вѣтхо-то си званіе за да слисва хора-та. Мърдаше главѣ си смѣшно, тракаше си гага-та, докарваше си крыла-та разнообразно, правеше съ крака си различни кѣлченія, като единъ обезяна облѣчена въ дрѣхы. Често баба-та земаше очила-та си да го глѣда и да му ся чюди, нъ по-нѣкой пѣтъ ся разсѣрдаше, като неможеше да дочуе думы-ты на папугала си, кого-то тя имаше за по-уменъ отъ чловѣка. Нъ папугала ся разврати и стана толкова дѣдривъ, что-то полудя. Мѣчеше ся въ клѣткъ-тъ